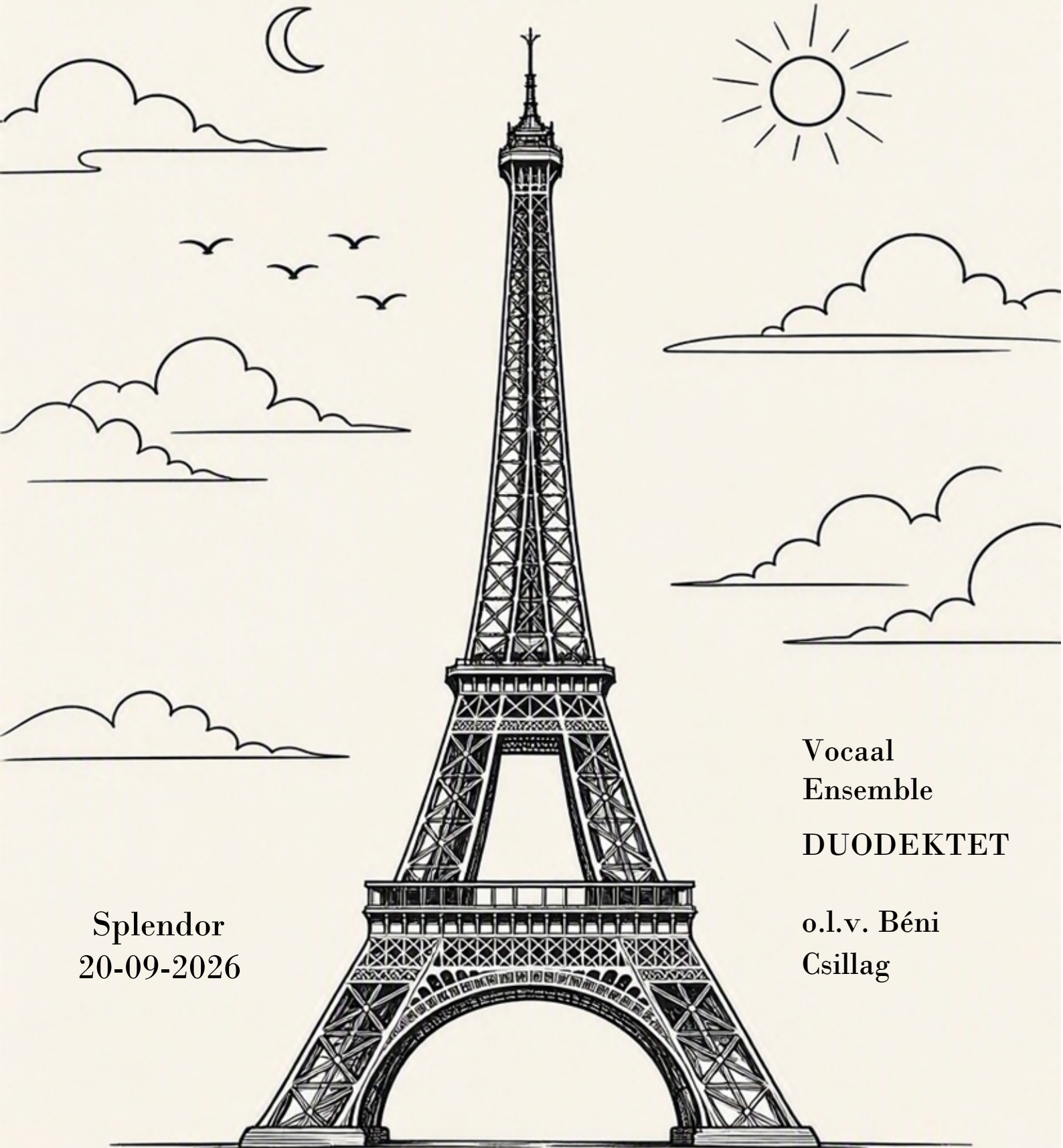

Dave Kutz presenteert:

Café Chantant

La Belle Vie

Splendor
20-09-2026

Vocaal
Ensemble
DUODEKTET

o.l.v. Béni
Csillag

PROGRAMMA

La mer	p. 4
La belle vie	p. 5
C'est si bon	p. 6
Sous le ciel de Paris	p. 8
Les parapluies de Cherbourg	p. 10
Le chanson des vieux amants	p. 11
Dans le port d'Amsterdam	p. 13
Pour un flirt	p. 16

PAUZE [met: Café Chantant in de Kleine Zaal]

Le Printemps	p. 17
Une belle histoire	p. 19
Cent mille chansons	p. 20
Poupée de cire, poupée de son	p. 21
Non, non, rien a changé	p. 23
Complainte de Ste-Catherine	p. 25
Chanson d'amour	p. 26
Oh, Champs-Elysées	p. 27

La mer [c. 1943, p. 1946]

t. m. Charles Trenet (1913-2001), arr. Tom Löwenthal (1954)

artiest : Charles Trenet ; covers : Bing Crosby, Patricia Kaas, Mireille Mathieu

La Mer is een ode aan de zee. De tekst is een gedicht dat Trenet op zestienjarige leeftijd schreef. De melodie ontstond in 1943 toen Trenet vanuit de trein Montpellier-Perpignan de lagune zag die *Étang de Thau* heet. De tekst van het lied verwijst naar dit grote meer, dat bekend is om zijn flamingo's, rietvogels en oesters. In 2008 maakte Pieter Herman de Boer een hertaling van *La mer* voor Rob de Nijs, die het zong als onderdeel van zijn project Wieringerwaard.

La mer
Qu'on voit danser
Le long des golfes clairs
A des reflets d'argent
La mer
Des reflets changeants
Sous la pluie

De zee
Die je ziet dansen met
De lange heldere golven
In zilveren spiegelingen.
De zee
Van wisselende spiegelingen
In de regen.

La mer
Qu'au ciel d'été confond
Ses blancs moutons
Avec les anges si purs
La mer
Bergère d'azur, infinie

De zee
Die de zomerhemel siert met
Blanke schapenwolken
Als engelen zo zuiver.
De zee,
Herderin van het blauw, oneindig

Voyez
Près des étangs
Ces grands roseaux mouillés
Voyez
Ces oiseaux blancs
Et ces maisons rouillées

Zie
Bij de lagunes
Die grote vochtige rietbossen
Zie
Die witte vogels
En de roestige huizen

La mer
Les a bercés
Le long des golfes clairs
Et d'une chanson d'amour
La mer
A bercé mon cœur pour la vie

De zee
Heeft ze gewiegd,
De lange heldere golven.
En met een liefdeslied heeft
De zee
Voor altijd mijn hart gewiegd

La belle vie [c.1962, p.1964]

t. Jean Brousolle (1920-1984), m. Alexandre « Sacha » Distel (1933-2004)

artiest : Sacha Distel ; arr. Daniel Capelletti (1958)

covers : Gérard Darmon, Julie Huard

Sacha Distel begon zijn carrière in de jaren dertig als gitarist en zanger in het orkest *Les Collégiens* van zijn oom Ray Ventura. Zij speelden swing in de stijl van Amerikaanse dansorkesten, met popliedjes en gezongen sketches in het Frans. Begin jaren zestig componeerde en zong Distel *La belle vie*. Het is een op jazz geënte ballad waarin de liefde het uiteindelijk wint van depressie en drankzucht. Ook Tony Bennett en Frank Sinatra vonden dit nummer mooi en zongen het onder de titel *The Good Life*.

Ô la belle vie,
 Sans amour, sans soucis,
 Sans problème.
 Oui, la belle vie :
 On est seul, on est libre,
 Et on traîne.
 On s'amuse à passer
 Sans peur du lendemain
 Des nuits blanches qui se penchent
 Sur le petit matin.

Mais la belle vie,
 Sans amour, sans soucis,
 sans problème
 Oui, la belle vie :
 On s'en lasse, on est triste,
 Et on traîne.
 Alors pense que je t'aime,
 Et quand tu auras compris,
 Réveille-toi.
 Je serai là
 Pour toi !

Ach, het goede leven,
 Zonder liefde, zonder zorgen,
 Zonder problemen
 Ja, het goede leven:
 Je bent single, je bent vrij,
 En je hangt rond.
 Je haalt vrolijk
 Zonder angst voor morgen
 Bleke nachten door
 Tot in het ochtendgloren.

Maar het goede leven,
 Zonder liefde, zonder zorgen,
 Zonder problemen
 Ja, het goede leven:
 Je wordt het zat, je bent droef,
 En je hangt rond.
 Dus bedenk dat ik je liefheb,
 En wanneer je dat hebt ingezien,
 Ontwaak dan.
 Ik zal er zijn
 Voor jou!

* * *

C'est si bon [1947]

t. André Hornez (1905-1989), m. Henri Betti (1917-2005)

artiest: Jean Marco (1923-1953); arr. Daniel Capelletti (1958)

covers: Henri Betti, Louis Armstrong, Yves Montand

C'est si bon is een bevrijdingslied over de opluchting na het einde van Tweede Wereldoorlog. De schaduw van het kwaad is verdreven. Mensen kunnen weer onbezorgd verliefd worden en kinderen maken. En weer dansen op muziek met Amerikaanse jazz-accenten. Tempo? Medium fast swing, please ...

Je ne sais pas s'il en est de plus blondes,
Mais de plus belle, il n'en est pas pour moi.
Elle est vraiment toute la joie du monde,
Ma vie commence dès que je la vois.
Et je fais : Oh !
Et je fais : Ah !

Ik weet niet of er nog blondere meisjes zijn,
Maar een mooiere is er in mijn ogen niet.
Zij is mijn alles, de vreugde van de wereld,
Mijn leven begint zodra ik haar zie.
En ik zucht: Oh!
En ik zucht: Ah!

C'est si bon
De partir n'importe où
Bras dessus, bras dessous
En chantant des chansons
C'est si bon
De se dire des mots doux
Des petits rien du tout
Mais qui en disent long

Het is zo goed
Uit te gaan, maakt niet uit waar,
Arm in arm
Liedjes zingend
Het is zo goed
Zoete woordjes te wisselen
Die nergens over gaan
Maar toch zoveel zeggen

En voyant notre mine ravie
Les passants, dans la rue, nous envient

Op straat wekt onze stralende aanblik
De afgunst van voorbijgangers

C'est si bon
De guetter dans ses yeux
Un espoir merveilleux
Qui donne le frisson
C'est si bon
Ces petites sensations
Ça vaut mieux qu'un million
Tellement, tellement c'est bon

Het is zo goed
In haar ogen
Een hoopvolle gloed te zien
Die mij kippenvel bezorgt.
Het is zo goed
Die kleine hartstochten,
Dat is meer waard dan een miljoen,
Zo goed, zo goed is het

Vous devinez quel bonheur est le nôtre
 Et si je l'aime,
 Vous comprenez pourquoi
 Je suis à lui, et je n'en veux plus d'autres
 Car il est
 Tous les hommes à la fois
 Il me fait : Oh !
 Il me fait : Ah !
 Elle me fait : Oh !
 Elle me fait : Ah !

C'est si bon
 De pouvoir l'embrasser
 Et puis d recommencer
 À la moindre occasion
 C'est si bon
 De jouer du piano
 Tout le long de son dos
 Tandis que nous dansons

C'est inouï ce qu'elle a pour séduire
 Sans parler de c'que je n'peux pas dire

C'est si bon
 Quand j'le tiens dans mes bras
 De me dire que tout ça,
 C'est à moi pour de bon
 C'est si bon,
 Et si nous nous aimons
 Cherchez pas la raison
 c'est parce que c'est si bon

Je kunt wel raden hoe gelukkig wij zijn
 En als ik van hem houd,
 Weet je ook waarom
 Ik ben op hem, wil van geen ander weten,
 Want hij is alles
 Wat ik van een man verlang.
 Hij is mijn Oh!
 Hij is mijn Ah!
 Zij is mijn Oh!
 Zij is mijn Ah!

Het is zo goed
 Te kunnen omhelzen
 En dan weer opnieuw
 Bij de minste aanleiding
 Het is zo goed
 Piano te spelen
 Op zijn rug, heen en terug,
 Terwijl wij dansen

Ongekend is haar talent voor verleiding
 En voor dat waarover men niet spreekt

Het is zo goed
 Wanneer ik hem in mijn armen houd
 Dat ik tegen mijzelf kan zeggen
 Dit is mijn geluk, voor altijd.
 Het is zo goed
 En als wij elkaar beminnen
 Zoek niet de reden
 Die is, dat het zo goed is

* * *

Sous le ciel de Paris [1951]

t. Jean Dréjac (1921-2003), m. Hubert Giraud (1920-2016), arr. Jetse Bremer (1959)
 artiest: Jean Bretonnière (1924-2001); covers : Edith Piaf, Juliette Gréco, Yves Montand

Sous le ciel de Paris is de titelsong van de gelijknamige film, die een klassieker is over het straatleven van Parijs. Een reeks personages van verschillende leeftijd en stand beleeft diverse grote en kleine drama's in het tijdsbestek van een dag. Regisseur Jean Duvivier had op TV liedjes van Jean Dréjac gehoord en vond dat ze goed bij de stijl van zijn film pasten. Hij koppelde Dréjac als tekstschrijver aan componist Hubert Giraud, en dit tweetal schreef in korte tijd deze karakteristieke musettewals.

Sous le ciel de Paris
 S'envole une chanson
 Elle est née d'aujourd'hui
 Dans le cœur d'un garçon
 Sous le ciel de Paris
 Marchent des amoureux
 Leur bonheur se construit
 Sur un air fait pour eux

Onder de hemel van Parijs
 Gaat een lied op.
 Het is vandaag geboren
 In het hart van een jongeman
 Onder de hemel van Parijs
 Lopen de geliefden
 Hun geluk is gebouwd
 Op een melodie voor hen gemaakt

Sous le pont de Bercy
 Un philosophe assis,
 Deux musiciens, quelques badauds,
 Puis les gens par milliers
 Sous le ciel de Paris
 Jusqu'au soir vont chanter
 L'hymne d'un peuple épris
 De sa vieille cité

Onder de brug van Bercy
 Zit een filosoof,
 Twee muzikanten, enkele toeschouwers,
 En dan duizenden mensen zullen
 Onder de hemel van Parijs
 Tot de avondval
 Het loflied zingen van een volk, verliefd
 Op hun oude stad

Près de Notre Dame
 Parfois couve un drame
 Oui mais à Paname
 Tout peut s'arranger
 Quelques rayons
 Du ciel d'été
 L'accordéon d'un marinier
 L'espoir fleurit
 Au ciel de Paris

Dicht bij de Notre Dame
 Broeit soms een drama
 Ja, maar in Parijs
 Kan alles weer goedkomen.
 Enkele stralen
 Van de zomerse hemel
 De accordeon van een schipper
 De hoop bloeit
 Aan de hemel van Parijs.

Sous le ciel de Paris
 Coule un fleuve joyeux
 Il endort dans la nuit
 Les clochards et les gueux
 Sous le ciel de Paris
 Les oiseaux du Bon Dieu
 Viennent du monde entier
 Pour bavarder entre eux

Et le ciel de Paris
 A son secret pour lui
 Depuis vingt siècles
 Il est épris de notre Île Saint Louis
 Quand elle lui sourit
 Il met son habit bleu
 Quand il pleut sur Paris
 C'est qu'il est malheureux

Quand il est trop jaloux
 De ses millions d'amants
 Il fait gronder sur nous
 Son tonnerre éclatant
 Mais le ciel de Paris
 N'est pas longtemps cruel
 Pour se fair' pardonner
 Il offre un arc en ciel

Onder de hemel van Parijs
 Stroomt een rivier die blij maakt
 Zij brengt 's nachts
 De clochards en de bedelaars in slaap
 Onder de hemel van Parijs
 Komen de vogels van de Lieve Heer
 Van over de hele wereld
 Om met elkaar te babbelen

En de hemel van Parijs
 Heeft zijn eigen geheim
 Sinds twintig eeuwen
 Is hij verliefd op ons Île Saint-Louis
 Als zij naar hem lacht
 Trekt hij zijn blauwe kleed aan
 Als het regent in Parijs
 Komt het omdat hij ongelukkig is.

Als hij erg jaloers is
 Op de duizenden geliefden
 Gromt hij naar ons
 Met zijn rollende donder
 Maar de hemel van Parijs
 Is niet lang boosaardig
 Om zich te verontschuldigen
 Toont hij een regenboog

* * *

Les parapluies de Cherbourg [1964]

t. Jacques Demy (1931-1990), m. Michel Legrand (1932-2019)

artiest : Catherine Deneuve (1943) / Danielle Licari

arr. Luc Löwenthal (1960); covers : Nana Mouskouri, Marie Oppert

De muziekfilm *Les parapluies de Cherbourg* verraste het publiek doordat de zangnummers en de dialogen als een doorlopend geheel op muziek waren gezet. De jonge Genevieve moet afscheid nemen van haar vriend Guy omdat deze is opgeroepen voor legerdienst in de Algerijnse oorlog. In laatste couplet vertrekt Guy met de trein. De camera rijdt achteruit over het perron en we zien de gestalte van Genevieve kleiner en kleiner worden. Het lied eindigt op een duister akkoord, en je weet: dit verhaal krijgt geen happy ending.

Depuis quelques jours je vis dans le silence
Des quatres murs de mon amour.
Depuis ton départ l'ombre de ton absence
Me poursuit chaque nuit
Et me fuit chaque jour.

Je ne vois plus personne
J'ai fait le vide autour de moi.
Je ne comprends plus rien parce que
je ne suis rien sans toi.
J'ai renoncé à tout parce que
je n'ai plus d'illusions
De notre amour écoute la chanson

Non je ne pourrai jamais vivre sans toi
Je ne pourrai pas, ne pars pas, j'en mourrai.
Un instant sans toi et je n'existe pas,
Mais mon amour ne me quitte pas

Mon amour
je t'attendrai toute ma vie
Reste près de moi reviens je t'en supplie.
J'ai besoin de toi je veux vivre pour toi.
Oh mon amour ne me quitte pas.

Ils se sont séparés sur le quai d'une gare
Ils se sont éloignés dans un dernier regard
Oh je t'aime ne me quitte pas.

Sinds enkele dagen leef ik in de stilte
van de vier muren van mijn geliefde.
Je afwezigheid is een schaduw die
mij sinds je vertrek bij nacht overvalt
en mij bij dag ontvlucht.

Ik zie niemand meer,
maak leegte rondom mij.
Ik begrijp niets meer omdat
ik niets ben zonder jou.
Ik heb alles opgegeven omdat
ik geen illusies meer heb.
Luister naar het lied van onze liefde:

Nee, ik kan niet leven zonder jou.
Ik kan het niet, ga niet weg, dan sterf ik.
Een oogwenk zonder jou en het is gedaan.
Mijn lief toch, verlaat mij niet.

Mijn lief,
ik zal op je wachten, heel mijn leven.
Blijf bij mij, kom terug, ik smeeek het je.
Ik heb je nodig, ik wil leven voor jou.
O mijn lief, verlaat mij niet.

Zij namen afscheid op een treinperron
Zij verwijderden zich in een laatste blik
O ik houd van je, verlaat mij niet.

La chanson des vieux amants [1967]

t. Jacques Brel (1929-1978), m. Jaques Brel - Gérard Jouannest

artiest : Jacques Brel ; cover : Hooverphonic ; arr. Jetse Bremer (1959)

La chanson des vieux amants is een verhaal van twee geliefden die al lange tijd bij elkaar zijn. Zij hebben heel wat meegemaakt samen. Meer dan eens stond dan de een, dan de ander op punt van vertrekken. Ze leefden bij de dag en impulsief, er was hekserij en ontrouw. In de loop van de tijd leerden ze ook elkaar te behoeden. Een “tedere oorlog” houdt ze bij elkaar.

Bien sûr, nous eûmes des orages
Vingt ans d'amour, c'est l'amour fol
Mille fois tu pris ton bagage
Mille fois je pris mon envol
Et chaque meuble se souvient
Dans cette chambre sans berceau
Des éclats des vieilles tempêtes
Plus rien ne ressemblait à rien
Tu avais perdu le goût de l'eau
Et moi celui de la conquête

Refrain

Mais mon amour, mon doux,
mon tendre, mon merveilleux amour
De l'aube claire jusqu'à la fin du jour
Je t'aime encore tu sais
Je t'aime

Moi, je sais tous tes sortilèges
Tu sais tous mes envoûtements
Tu m'as gardé de pièges en pièges
Je t'ai perdue de temps en temps
Bien sûr tu pris quelques amants
Il fallait bien passer le temps
Il faut bien que le corps exulte
Finalement, finalement
Il nous fallut bien du talent
Pour être vieux sans être adultes

Refr. : Oh, mon amour ...

Zeker, wij hebben gedonder gehad
Twintig jaar liefde, het is verdwaasde liefde
Duizend keer ging jij je koffer pakken
Duizend keer pakte ik mijn biezen
En ieder meubel herinnert zich
In deze kamer zonder wieg
De uitbarstingen van de oude stormen
Niets lijkt meer zoals het was
Ooit liet jij je heerlijk meesleuren
En hield ik van verovering

Refrein

Maar mijn lief, mijn zoete,
mijn tedere, mijn wondere liefde
Van de klare dageraad tot aan de avondval
Houd ik nog van je, weet je
Ik houd van je

Ja, ik ken al je hekserijen
Jij kent al mijn bezweringen
Jij hebt mij behoed, van valkuil tot valkuil
Ik heb jou verloren van tijd tot tijd
Zeker, je hebt soms minnaars genomen
Het diende slechts als tijdverdrijf
Het is goed dat het lichaam juicht
Uiteindelijk, uiteindelijk
Bleken wij het talent te hebben
Voor oud zijn zonder volwassenheid

Refr.: O, mijn lief ...

Et plus le temps nous fait cortège
 Et plus le temps nous fait tourment
 Mais n'est-ce pas le pire piège
 Que vivre en paix pour des amants
 Bien sûr tu pleures un peu moins tôt
 Je me déchire un peu plus tard
 Nous protégeons moins nos mystères
 On laisse moins faire le hasard
 On se méfie du fil de l'eau
 Mais c'est toujours la tendre guerre

Refr. : Oh, mon amour ...

Meer dan ooit voelt het leven als een
 optocht, en meer dan ooit kwelt ons de tijd.
 Maar is het niet de grootste valkuil
 Van de geliefden dat zij in vrede leven ?
 Zeker, jij huilt wat minder snel
 Ik schiet niet meteen weer uit mijn slof
 Wij schermen minder onze geheimen af
 Laten minder over aan het toeval
 Geloven niet in meebewegen met de stroom
 Maar altijd is er de tedere oorlog

Refr.: O, mijn lief ...

* * *

Dans le port d'Amsterdam [1964]

t.m. Jacques Brel (1929-1978); arr. Jetse Bremer (1959)

artiest : Jacques Brel ; covers : De Dijk, Isabelle Boulay

Dans le port d'Amsterdam is een beeldrijk gedicht over de zeelui die in Amsterdam aan wal gaan om hun depressies te bestrijden met intensief vertier: zingen, slapen, eten, drinken, dansen en naar de hoeren gaan. Dit alles wordt verteld door een buitenstaander die pas in de laatste twee regels zijn melancholische hart lucht: "Zij pissen zoals ik huil/Over de ontrouwe vrouwen".

1.	1.
Dans le port d'Amsterdam	In de haven van Amsterdam
Y'a des marins qui chantent	Zijn zeelui die zingen
Les rêves qui les hantent	Van de dromen die hen kwellen
Au large d'Amsterdam	Op de rede van Amsterdam.
Dans le port d'Amsterdam	In de haven van Amsterdam
Y'a des marins qui dorment	Zijn zeelui die maffen
Comme des oriflammes	Lam als wimpels
Le long des berges mornes	Aan sombere kusten
Dans le port d'Amsterdam	In de haven van Amsterdam
Y'a des marins qui meurent	Zijn zeelui die stervensbrak zijn
Pleins de bière et de drames	Vol van bier en drama
Aux premières lueurs	Bij het eerste ochtendlicht
Mais dans le port d'Amsterdam	Maar in de haven van Amsterdam
Y'a des marins qui naissent	Zijn zeelui die geboren worden
Dans la chaleur épaisse	In de drukkende hitte
Des langueurs océanes	Van verveling door de oceaan
2.	2.
Dans le port d'Amsterdam	In de haven van Amsterdam
Y'a des marins qui mangent	Zijn zeelui die
Sur des nappes trop blanches	Op de te witte tafelkleden
Des poissons ruisselants	Druipende vissen eten
Ils vous montrent des dents	Ze laten je hun tanden zien
A croquer la fortune	Om in het geluk te bijten
A décroisser la lune	Om de maan van zich af te houden
A bouffer des haubans	Om de mast op te tuigen

Et ça sent la morue
Jusque dans le cœur des frites
Que leurs grosses mains invitent
A revenir en plus

Puis se lèvent en riant
Dans un bruit de tempête
Referment leur braguette
Et sortent en rotant

3.
Dans le port d'Amsterdam
Y'a des marins qui dansent
En se frottant la panse
Sur la panse des femmes

Et ils tournent, et ils dansent
Comme des soleils crachés
Dans le son déchiré
D'un accordéon rance

Ils se tordent le cou
Pour mieux s'entendre rire
Jusqu'à c' que tout à coup
L'accordéon expire

Alors le geste grave,
Alors le regard fier
Ils ramènent leurs batave
jusqu'en pleine lumière

4.
Dans le port d'Amsterdam
Y'a des marins qui boivent
Et qui boivent et reboivent
Et qui reboivent encore

Ils boivent à la santé
Des putains d'Amsterdam
D'Hambourg ou d'ailleurs
Enfin ils boivent aux dames

En ze stinken naar kabeljauw
Tot in het kern van de frieten
Die uitgenodigd door hun grote handen
Opnieuw mogen aanrukken

Dan staan ze lachend op
In een storm van luide scheten
Doen hun gulp dicht
En gaan boerend weg

3.
In de haven van Amsterdam
Zijn zeelui die dansen
Terwijl ze hun pens wrijven
Tegen de pens van de vrouwen

En ze draaien, en ze dansen
Als uit hun baan geraakte zonnen
Op de schurende tonen
Van een ranzige accordeon

Ze verdraaien hun nek
Om elkaar beter te horen lachen
Tot plotseling
De accordeon stopt

Dan met een ernstig gebaar,
Dan met trotse blik
Halen ze hun jongeheer tevoorschijn
In het volle licht

4.
In de haven van Amsterdam
Zijn zeelui die drinken
En die drinken, en weer drinken
En die dan nog eens drinken

Zij drinken op de gezondheid
Van de hoeren van Amsterdam
Van Hamburg of waar dan ook
Tot slot drinken zij op dames

Qui leur donnent leur joli corps
Qui leur donnent leur vertu
Pour une pièce en or
Et quand ils ont bien bu

Ils se plantent le nez au ciel
Se mouchent dans les étoiles
Ils pissent comme je pleure
Sur les femmes infidèles

Dans le port d'Amsterdam

Die hen hun heerlijke lichaam schenken
Die hen hun deugdzaamheid schenken
Voor een goudstuk
En als ze genoeg gedronken hebben

Keren ze wijdbeens hun neus naar de hemel
Snuitend onder de sterren
Zij pissen zoals ik huil
Over de ontrouwe vrouwen

In de haven van Amsterdam

* * *

Pour un flirt [1971]

t. Michel Delpech (1946 - 2016), m. Roland Vincent (1938), arr. Jetse Bremer (1959)
 artiest: Michel Delpech; covers: Willy Sommers, COCO BANS

Wie kent het niet, dat liedje met die vrolijke trompetjes ? Een klassieke Franse zomerhit van Michel Delpech, die zelfs in Engeland de hitparades haalde.

Pour un flirt avec toi
 Je ferais n'importe quoi
 Pour un flirt avec toi
 Je serais prêt à tout
 Pour un simple rendez-vous
 Pour un flirt avec toi

Refrain

Pour un petit tour, un petit jour
 Entre tes bras
 Pour un petit tour, au petit jour
 Entre tes draps

Je pourrais tout quitter
 Quitte à faire démodé
 Pour un flirt avec toi
 Je pourrais me damner
 Pour un seul baiser volé
 Pour un flirt avec toi

Refr.

Je ferais l'amoureux
 Pour te câliner un peu
 Pour un flirt avec toi
 Je ferais des folies
 Pour arriver dans ton lit
 Pour un flirt avec toi

Refr.

Voor een flirt met jou
 Zou ik alles doen, ongeacht wat
 Voor een flirt met jou
 Zou ik altijd klaar staan
 Voor een eenvoudig afspraakje
 Voor een flirt met jou

Refrein

Voor een klein uitstapje, een klein nachtje
 In jouw armen
 Voor een klein uitstapje, een klein nachtje
 Tussen jouw lakens

Ik zou alles kunnen opgeven
 Zelfs als het ouderwets lijkt
 Voor een flirt met jou
 Ik zou naar de duivel kunnen lopen
 Voor een enkele gestolen kus
 Voor een flirt met jou

Refr.

Ik zou de minnaar spelen
 Om jou een beetje te knuffelen
 Voor een flirt met jou
 Ik zou dwaasheden uithalen
 Om in jouw bed te belanden
 Voor een flirt met jou

Refr.

<< PAUZE >>

Café Chantant met Eveline Karssen en Godfried Jansen

Le Printemps [1976]

t. Maurice Vidalin (1924-1986), m. Michel Fugain (1942) en George Blanes (1928 - 2021) ; arr. Jean Bouchety (1920 - 2006), Jetse Bremer [SATB] (1959)
 artiest : Michel Fugain et le Big Bazar ; cover : BZN

Le Printemps heeft weinig uitleg nodig. Michel Fugain componeerde een dans in Oost-Europese stijl om zijn lenteboodschap uit te dragen.

Le printemps est arrivé,
 sors de ta maison
 Le printemps est arrivé,
 la belle saison
 L'amour et la joie
 sont revenus chez toi
 Vive la vie et vive le vent
 Vivent les filles en tablier blanc
 Vive la vie et vive le vent
 Et vive le printemps

Dépêche-toi, dépêche-toi,
 ne perds pas de temps
 Taille ton arbre et sème ton champ
 Gagne ton pain blanc
 L'hirondelle et la fauvette
 C'est la forêt qui me l'a dit
 L'hirondelle et la fauvette
 Ont déjà fait leur nid

Y a le printemps qui te réveille
 T'as le bonjour du printemps
 Y a le printemps qui t'ensoleille
 Oh le coquin de printemps

Le printemps nous a donné
 le joli lilas
 Le printemps nous a donné
 le rire en éclats
 Et plein de bonheur
 pour nous chauffer le cœur
 Vive la vie et vive le vent
 Vivent les filles en tablier blanc
 Vive la vie et vive le vent
 Et vive le printemps

De lente is aangebroken,
 kom je huis uit !
 De lente is aangebroken,
 het mooie seizoen
 De liefde en de vreugde
 zijn er weer voor jou
 Leve het leven en leve de wind
 Leve de meisjes in het witte schort
 Leve het leven en leve de wind
 En leve de lente

Vooruit, vooruit,
 geen tijd te verliezen
 Snoei je boom en zaai je veld
 Verdien je wittebrood
 De zwaluw en de tuinfluiter
 Zo heb ik in het bos gehoord,
 De zwaluw en de tuinfluiter
 Hebben hun nest al gemaakt

Hier is de lente die je wakker maakt
 De lente begroet jou
 Hier is de lente die jou in het zonnetje zet
 O, die deugnet van een lente

De lente schonk ons
 de mooie sering
 De lente schonk ons
 de schaterlach
 En veel geluk
 om ons hart te verwarmen
 Leve het leven en leve de wind
 Leve de meisjes in het witte schort
 Leve het leven en leve de wind
 En leve de lente

Dépêche-toi, dépêche-toi,
 ne perds pas de temps
 Donne ta sève et donne ton sang
 Pour faire un enfant
 L'hirondelle et la fauvette
 C'est la forêt qui me l'a dit
 L'hirondelle et la fauvette
 ont déjà des petits

Y a le printemps qui te réveille
 T'as le bonjour du printemps
 Y a le printemps qui t'ensoleille
 Oh le coquin de printemps

Y a le printemps qui te réveille
 T'as le bonjour du printemps

Vooruit, vooruit,
 geen tijd te verliezen
 Geef je sap en geef je bloed
 Om een kind te maken
 De zwaluw en de tuinfluiter,
 Zo heb ik in het bos gehoord,
 De zwaluw en de tuinfluiter,
 Hebben al kleintjes

Hier is de lente die je wakker maakt
 De lente begroet jou
 Hier is de lente die jou in het zonnetje zet
 O, die deugnet van een lente

Hier is de lente die je wakker maakt
 De lente begroet jou

* * *

Une belle histoire [1972]

t. Pierre Delanoë (1918 - 2006), m. Michel Fugain (1942)

artiest : Michel Fugain et le Big Bazar ;); arr. Luc Löwenthal (1960)

cover: Isabelle A

De vertelling *Une belle histoire* van Michel Fugain houdt de vinger aan de pols van de tijdgeest. Jonge mensen verkennen het leven in een romance aan de *Autoroute du Soleil* die in 1970 was geopend. De jazzy atmosfeer roept associaties op met de Amerikaanse verhalen uit die tijd over Route 66. Een fijn nummer voor lange autoritten.

C'est un beau roman, c'est une belle histoire
C'est une romance d'aujourd'hui
Il rentrait chez lui, là-haut vers le brouillard
Elle descendait dans le Midi
Ils se sont trouvés au bord du chemin
Sur l'autoroute des vacances
C'était sans doute un jour de chance
Ils avaient le ciel à portée de main
Un cadeau de la providence
Alors pourquoi penser au lendemain?

Ils se sont cachés dans un grand champ de blé
Se laissant porter par les courants
Se sont racontés leurs vies qui commençaient
Ils n'étaient encore que des enfants, des enfants
Qui s'étaient trouvés au bord du chemin
Sur l'autoroute des vacances
C'était sans doute un jour de chance
Qui cueillirent le ciel au creux de leurs mains
Comme on cueille la providence
Refusant de penser au lendemain

C'est un beau roman, c'est une belle histoire
C'est une romance d'aujourd'hui
Il rentrait chez lui, là-haut vers le brouillard
Elle descendait dans le Midi
Ils se sont quittés au bord du matin
Sur l'autoroute des vacances
C'était fini le jour de chance
Ils reprirent alors chacun leur chemin
Saluèrent la providence
en se faisant un signe de la main
Il rentra chez lui, là-haut vers le brouillard
Elle est descendue là-bas dans le Midi
C'est un beau roman, c'est une belle histoire
C'est une romance d'aujourd'hui

Het is een mooi liefdesverhaal, deze vertelling
Het is een romance van vandaag
Hij ging naar huis, daarboven waar de mist is
Zij daalde af naar de Midi
Ze ontmoetten elkaar langs de weg
Aan de autoroute van de vakantie
Het was zonder twijfel een geluksdag
Zij hadden de hemel onder handbereik
Een geschenk van de voorzienigheid
Dus waarom zouden ze denken aan morgen ?

Ze verstopten zich in een groot tarweveld
Lieten zich meevoeren door de stroom en
Vertelden elkaar hun prille levens
Zij waren nog maar kinderen
Die elkaar hadden ontmoet langs de weg
Aan de autoroute van de vakantie
(Het was zonder twijfel een geluksdag)
Die de hemel plukten in hun handpalm
Zoals je op de voorzienigheid vertrouwt
En niet wil denken aan morgen.

Het is een mooi liefdesverhaal, deze vertelling
Het is een romance van vandaag
Hij ging naar huis, daarboven waar de mist is
Zij daalde af naar de Midi
Ze namen afscheid bij het ochtendgloren
Aan de autoroute van de vakantie
Het was voorbij, de geluksdag
Ze gingen ieder weer hun eigen weg
Zij groetten de voorzienigheid
Met een wederzijds handgebaar
Hij ging naar huis, daarboven waar de mist is
Zij is afgedaald naar de Midi
Het is een mooi liefdesverhaal, deze vertelling
Het is een romance van vandaag

Cent mille chansons [1968]

t. Eddy Marnay (1920-2003), m. Michel Magne (1930-1984) naar J.S. Bach;

artiest: Frida Boccara (1940-1996); arr. Jetse Bremer (1959)

covers: Lenny Kuhr; Frida Boccara met mannenkoor

De melodie van *Cent mille chansons* is gebaseerd op de aria *Mache dich mein Herze rein* uit de *Matthäus Passion* van Johann Sebastian Bach. De tekst beschrijft het gedroomde liefdesgeluk in bloemrijke taal. Dit lied bracht Frida Boccara veel publiciteit. Het was haar opstap naar winst in het Eurovisie songfestival van 1969 met “Un jour, un enfant”. In 1979 bracht zij van *Cent mille chansons* nog een remake uit met het mannenkoor De Mastreechter Staar.

Il y aura cent mille chansons
Quand viendra le temps
des cent mille saisons
Cent mille amoureux
Pareils à nous deux
Dans le lit tout bleu de la terre

Er zullen honderduizend liedjes zijn
Wanneer de tijd komt
van de honderdduizend seizoenen
Honderdduizend geliefden
Zoals wij tweeën
In het geheel blauwe bed van de aarde

Refrain

Cent mille chansons rien qu'à nous
Cent mille horizons devant nous
Partagés de bonheur
Tout étalé de nos cœurs

Refrein

Honderdduizend wijsjes alleen voor ons
Honderdduizend horizonnen openen zich
Gedeeld door geluk
Alles voortgekomen uit ons hart

Et des châteaux insensés
Et des bateaux étoilés
Et des étoiles oubliées
Et tes yeux et mes yeux
Dans un océan d'amour

En onwerkelijke kastelen
En boten met sterren
En vergeten sterren
En jouw ogen en mijn ogen
In een oceaan van liefde

Il y aura cent mille chansons
Quand viendra le temps
des cent mille saisons
Cent mille maisons
Gravées à ton nom
Parmi les moissons de la terre

Er zullen honderduizend liedjes zijn
Wanneer de tijd komt
van de honderdduizend seizoenen
Honderduizend huizen
Die jouw naam dragen
Temidden van de oogsten der aarde

Refr.

Et des pays reconnus
Et des forêts éperdues
Et des chagrins défendus
Et tes yeux et mes yeux
Dans un océan d'amour

Refr.

En herkende landstreken
En ongerepte wouden
En verboden verdriet
En jouw ogen en mijn ogen
In een oceaan van liefde

Poupée de cire, poupée de son [1965]

t. m. Serge Gainsbourg (1928-1991), arr. Jetse Bremer (1959)

artiest : France Gall (1947-2018); covers : ESSYLA, Spinvis Was

Poupée de cire, poupée de son heeft een hoog tempo, maar staat toch stil bij existentiële vragen. Enerzijds viert de *Poupée* dat de grammofoonplaat haar een alomtegenwoordig virtueel spiegelbeeld geeft. Anderzijds is ze kritisch. Ze voelt ongemak over de lichtzinnigheid van haar dansend publiek, en stelt zelfs haar plek op het podium ter discussie. Maar op een dag komt het goed – dat weet ze zeker.

Je suis une poupée de cire
 Une poupée de son
 Mon cœur est gravé dans mes chansons
 Poupée de cire, poupée de son
 Suis-je meilleure, suis-je pire
 Qu'une poupée de salon?
 Je vois la vie en rose bonbon
 Poupée de cire, poupée de son

Een pop van was ben ik
 Een pop van zaagsel
 De pickupnaald zingt de liedjes van mijn hart
 Pop van platenwas, pop van geluid
 Ben ik beter, ben ik slechter
 Dan een modepop ?
 Door een rose bril zie ik mijn leven als bonbon
Poupée de cire poupée de son.

Mes disques sont un miroir
 Dans lequel chacun peut me voir
 Je suis partout à la fois
 Brisée en mille éclats de voix

Mijn platen zijn een spiegel
 Waarin ieder mij kan zien
 Ik ben hier en overal
 Mijn stem duizendvoudig uiteengespat

Autour de moi j'entends rire
 Les poupées de chiffon
 Celles qui dansent sur mes chansons
 Poupée de cire, poupée de son
 Elles se laissent séduire
 Pour un oui, pour un non
 L'amour n'est pas que dans les chansons
 Poupée de cire, poupée de son

Rondom mij hoor ik het gegiechel
 Van de lappenpoppen
 Zij die dansen op mijn liedjes
Poupée de cire poupée de son
 Zij laten zich moeiteloos verleiden
 Nu zijn ze op de een, en dan weer op de ander
 De liefde gaat om meer alleen wat liedjes
Poupée de cire poupée de son

Mes disques sont un miroir
 Dans lequel chacun peut me voir
 Je suis partout à la fois
 Brisée en mille éclats de voix
 Seule parfois, je soupire
 Je me dis, à quoi bon
 Chanter ainsi l'amour sans raison
 Sans rien connaître des garçons?

Mijn platen zijn een spiegel
 Waarin ieder mij kan zien
 Ik ben hier en overal
 Mijn stem duizendvoudig uiteengespat
 Soms, wanneer ik alleen ben, zucht ik
 Zeg tegen mijzelf, wat voor zin heeft het
 Zomaar over de liefde te zingen
 Zonder ook maar iets over de jongens te weten?

Je n'suis qu'une poupée de cire
Qu'une poupée de son
Sous le soleil de mes cheveux blonds
Poupée de cire, poupée de son
Mais un jour je vivrai mes chansons
Poupée de cire, poupée de son
Sans craindre la chaleur des garçons
Poupée de cire, poupée de son

Ik ben niets dan een pop van was,
Dan een pop van zaagsel
Onder de zon van mijn blonde haar
Poupée de cire, poupée de son
Maar op een dag zal ik mijn liedjes beleven
Poupée de cire, poupée de son
Zonder vrees voor de warmte van de jongens
Poupée de cire, poupée de son

* * *

Non, non rien n'a changé [1971]

t. Jacqueline Néro (1930-1982), m. François Bernheim (1947)

artiest : Les Poppys

Non, non rien n'a changé is een protestsong die in de vorm van een gospel is gestoken. Een kleine jongen hoopt op kerstavond dat een vredesbestand zal komen, maar het is tevergeefs. Het wapengekletter gaat gewoon door.

C'est l'histoire d'une trêve
Que j'avais demandée
C'est l'histoire d'un soleil
Que j'avais espéré
C'est l'histoire d'un amour
Que je croyais vivant
C'est l'histoire d'un beau jour
Que moi, petit enfant
Je voulais très heureux
Pour toute la planète
Je voulais, j'espérais
Que la paix règne en maître
En ce soir de Noël
Mais tout a continué

Refrain

Non, non, rien n'a changé
Tout, tout a continué
Héhé! Héhé!

Et pourtant bien des gens
Ont chanté avec nous
Et pourtant bien des gens
Se sont mis à genoux
Pour prier, oui pour prier
Mais j'ai vu tous les jours
A la télévision
Même le soir de Noël
Des fusils, des canons
J'ai pleuré, oui j'ai pleuré
J'ai pleuré
Qui pourra m'expliquer que...

Refr.

Het is het verhaal van een wapenstilstand
Waarom ik had gevraagd
Het is het verhaal van een zon
Waarop ik had gehoopt
Het is het verhaal van een liefde
Waarvan ik dacht dat ze nog leefde
Het is het verhaal van een mooie dag
Die ik als klein kind
Wilde tot geluk
Van de hele planeet
Ik wilde, ik hoopte
dat vrede heer en meester zou zijn
Op deze kerstavond
Maar alles ging gewoon door

Refrein

Nee, nee niets is veranderd
Alles, alles ging gewoon door
Héhé! Héhé !

En hoewel vele mensen
Met ons hebben gezongen
En hoewel vele mensen
Zich op de knieën hebben geworpen
Om te bidden, ja om te bidden
Zag ik dag in dag uit
Op de televisie
Zelfs op kerstavond
Geweren, kanonnen
Ik heb gehuild, ja ik heb gehuild
Ik heb gehuild
Wie kan mij verklaren waarom ...

Refr.

Moi je pense à l'enfant
 Entouré des soldats
 Moi je pense à l'enfant
 Qui demande pourquoi
 Tout le temps, oui tout le temps
 Moi je pense à tout ça
 Mais je ne devrais pas
 Toutes ces choses-là
 Ne me regardent pas
 Et pourtant, oui et pourtant
 Et pourtant, je chante, je chante...

Refr.

C'est l'histoire d'une trêve
 Que j'avais demandée
 C'est l'histoire d'un soleil
 Que j'avais espéré
 C'est l'histoire d'un amour
 Que je croyais vivant
 C'est l'histoire d'un beau jour
 Que moi, petit enfant
 Je voulais très heureux
 Pour toute la planète
 Je voulais, j'espérais
 Que la paix règne en maître
 En ce soir de Noël
 Mais tout a continué

Refr.

Ja, ik denk aan het kind
 omringd door soldaten
 Ja, ik denk aan het kind
 dat zich afvraagt "Waarom?"
 Heel de tijd, ja heel de tijd
 Ja, ik denk aan dit alles
 maar het zou niet nodig moeten zijn
 Al die dingen daar,
 zijn mijn zaken niet
 En toch, ja en toch
 En toch zing ik, zing ik...

Refr.

Het is het verhaal van een wapenstilstand
 Waarom ik had gevraagd
 Het is het verhaal van een zon
 Waarop ik had gehoopt
 Het is het verhaal van een liefde
 Waarvan ik dacht dat ze nog leefde
 Het is het verhaal van een mooie dag
 Die ik als klein kind
 Wilde tot geluk
 Van de hele planeet
 Ik wilde, ik hoopte
 Dat vrede heer en meester zou zijn
 Op deze kerstavond
 Maar alles ging gewoon door

Refr.

* * *

Complainte pour Ste-Catherine [1975, 1976]

t. Philippe Tatartcheff (? - ?), m. Anna McGarrigle (1944), arr. Jetse Bremer (1959)
 artiest: Kate and Anna McGarrigle

Complainte pour Ste-Catherine was een hit (ook in Nederland) van het Canadese folipop duo Kate en Anna McGarrigle. De tekst blikt ironisch terug op hun leven als jongvolwassene in Montréal, rond 1966. Dat was het jaar waarin de metro werd geopend. De Rue Sainte-Catherine is een lange winkelstraat waaronder de enorme Underground City is gelegen, een groot complex waarin het ook bij min-dertig goed winkelen is. De westzijde van de straat grenst aan buurten waar de meer welvarende engelstalige bewoners huizen. Die sociale ongelijkheid klinkt ook door in de tekst.

Moi j'me promène sous Ste-Catherine
 J profite de la chaleur du métro
 Je n'me regarde pas dans les vitrines
 Quand il fait trente en-dessous d zéro

Ja, ik loop wat rond onder Ste-Catherine
 Ik benut de warmte van de metro
 Mijn spiegelbeeld in de etalageruiten mijd ik
 Wanneer het dertig onder nul is

Refrain

Y a longtemps qu'on fait d la politique
 Vingt ans de guerre contre les moustiques

Refrein

Het is lang geleden dat politiek iets betekende
 Twintig jaar oorlog om muggenzifterijen

Je ne me sens pas intrépide
 Quand il fait fret j fais pas du ski
 J'ai pas d motel aux Laurentides
 Le samedi c'est l soir du hockey
Refr.

Ik voel mij niet onverschrokken
 Wanneer het koud is ga ik niet skiën
 Ik heb geen motel in de St. Lawrence-heuvels
 Iedere zaterdag is hockeyavond.
Refr.

Faut pas croire que j suis une imbécile
 Parce que j chauffe pas une convertible
 La gloire n'est pas mal inutile
 Au prix du gaz c'est trop pénible
Refr.

Denk maar niet dat ik achterlijk ben
 Omdat ik niet in een cabrio rijd
 Behalve aanzien levert het weinig op
 Omdat de benzineprijs te hoog is.
Refr.

On est tous frères pis ça s adonne
 Qu'on a toujours eu du bon temps
 Parce qu'on reste sur la terre des hommes
 Même les femmes et les enfants
Refr.

Wij zijn allen broeders en dus draait het er om
 Dat je het altijd gezellig houdt
 Omdat je op elkaar aangewezen bent
 Zelfs de vrouwen en de kinderen
Refr.

Croyez pas qu'on est pas chrétiens
 Le dimanche on promène son chien
 La la la ...

Denk maar niet dat wij geen christenen zijn
 Op zondag wordt met de hond gewandeld
 La la la ...

Chanson d'Amour [1958]

t. m. Wayne Shanklin (1916-1970), arr. Paul Hart (1954)

artiest: Art and Dotty Todd; covers: The Manhattan Transfer, The King's Singers

Dat sommige Franse chansonniers zich graag lieten inspireren door Amerikaanse muziek is bekend. Maar er is ook Amerikaanse muziek met Franse invloeden. *Chanson d'Amour* is daarvan een voorbeeld. Songwriter en filmcomponist Wayne Shanklin schreef het voor de Amerikaanse radiosterren Art en Dotty Todd, in een op nette big band muziek (Glenn Miller) geïnspireerde stijl.

Het Duodektet zingt het arrangement dat Paul Hart maakte voor de The King's Singers.

Ev'ry time I hear,

Telkens wanneer ik

Chanson d'amour

Chanson d'amour

Play encore

Weer hoor zingen

Here in my heart

Hier in mijn hart

More and more

Ga ik meer en meer

Chanson d'amour

(Chanson d'amour)

Je t'adore

Van je houden

Each time I hear

Telkens wanneer ik

Chanson, chanson d'amour

Chanson, chanson d'amour

Chanson d'amour

Chanson d'amour hoor

Je t'adore

Hou ik van je

Each time I hear

Telkens wanneer ik

Chanson, chanson d'amour

Chanson, chanson d'amour hoor

Every time I hear

Telkens wanneer ik

Chanson, chanson d'amour

Chanson, chanson d'amour hoor

* * *

Les Champs Élysées [1969]

t. Pierre Delanoë (1918 - 2006), m. Mike Deighan (? - ?) en Mike Wilsh (1945)

artiest : Joe Dassin (1938 – 1980); arr. Jetse Bremer (1959)

covers: John Tana *Sjans in Visé*; Johnny en Rijk *Oh waterlooplein !*

In de tijd van flower power en Magical Mystery Tour onstonden liedjes over magische locaties waar je zomaar de liefde vindt en de hele dag gitaar kunt spelen. Een daarvan was *Waterloo Road* van het Engelse bandje Jason Crest. Het flopte hopeloos, maar kreeg een nieuw leven als cover door Joe Dassin onder de titel *Les Champs Élysées*. Volgens historici was de Champs-Élysées in de tijd van Dassin, anders dan nu, nog chic en elegant.

Je m'baladais sur l'Avenue
Le cœur ouvert à l'inconnu
J'avais envie de dire bonjour
A n'importe qui
N'importe qui, en ce fut toi
Je t'ai dit n'importe quoi
Il suffisait de te parler
Pour t'apprivoiser

Ik wandelde op de Avenue
Mijn hart open voor het onbekende
Ik wilde bonjour zeggen
Tegen willekeurig wie
Willekeurig wie, en dat was jij
Ik heb willekeurig wat tegen je gezegd
Dat ik tegen je sprak, was genoeg:
Je voelde iets voor mij.

Refrain

Aux Champs-Élysées
Au soleil, sous la pluie
À midi ou à minuit
Il y a tout c'que vous voulez
Aux Champs-Élysées

Refrein

Op de Champs-Élysées
In de zon, in de regen
Overdag of middernacht
Alles wat je maar wilt is er
Op de Champs-Élysées.

Tu m'as dit : j'ai rendez-vous
Dans un sous-sol, avec des fous
Qui vivent la guitare à la main,
Du soir au matin
Alors, je t'ai accompagnée
On a chanté, on a dansé, et l'on
N'a même pas pensé à s'embrasser
Refr.

Jij zei me: ik heb een afspraak,
Ondergronds, met dwazen
Die met de gitaar in de hand leven,
Van 's morgens tot 's avonds
Dus ben ik met je meegegaan
We hebben gezongen, we hebben gedanst
En hebben aan kussen zelfs niet gedacht.
Refr.

Hier soir, deux inconnus
Et ce matin, sur l'Avenue
Deux amoureux tout étourdis
Par la longue nuit
Et de l'Étoile à la Concorde
Un orchestre à mille cordes
Tous les oiseaux du point du jour
Chantent l'amour. [*Refr.*]

Gisteravond, twee onbekenden
En deze ochtend, op de Avenue
Twee geliefden, nog licht in het hoofd
Van de lange nacht
En van de Etoile tot de Concorde
Een orkest van duizend strijkers
Alle vogels van het ochtendgloren
Zingen van de liefde. [*Refr.*]

Bezetting Vocaal Ensemble Duodektet:

Sopranen

Rabiaâ Benlahbib
Bridget Kievits
Madeleine Kwakkernaat
Hanneke van Vliet

Tenoren

Raphael Braakhuis
Pieter de Goede
Godfried Jansen
Arjen van Sandick

Alten

Thea Brügger
Eveline Karssen
Tessa Rietveld
Dominique Slegers

Bassen

Daniël Brügger
Theo Proeskie
Oncko Stuiveling
Berend de Vries

Muzikale leiding: Béni Csillag

Repetitor: Irina Sisoyeva

Instrumentale medewerking van:

Peter van Os - accordeon

Charlie Bo Meijering - piano

River Adomeit - contrabas

Roel Bons - slagwerk

Theo Proeskie – dwarsfluit

Café Chantant:

Eveline Karssen - zang

Godfried Jansen - piano

Host in Splendor: Dave Kutz

Vertaling en toelichting: Theo Proeskie

Tekstadviezen: Hanneke van Vliet, Dominique Slegers, Bridget Kievits, Eveline Karssen

Website: www.duodektet.nl

Béni Csillag (1976) begon zijn muzikale opleiding op 6-jarige leeftijd met vioollessen. Na verschillende instrumenten bespeeld te hebben, begon hij in 1995 aan zijn studie koor- en orkestdirectie aan de Liszt Ferenc Academie in Boedapest. Naast deze hoofdvakken studeerde Béni tevens muziektheorie en schoolmuziek. In 2001 rondde hij zijn studie af. In 2003 werd Béni Csillag geselecteerd voor de Eric Ericson Masterclass in Haarlem. Deze stond onder leiding van Hartmut Haenchen en Uwe Gronostay. Een week lang werkte Béni met het Nederlands

Kamerkoor en het Groot Omroepkoor. In juni 2007 werd hij opnieuw geselecteerd, deze keer waren de docenten Simon Halsey en Robert Sund. In 2004 assisteerde hij Tonu Kaljuste in Vigevano (Italië) met het World Chamber Choir, een vertakking van het World Youth Choir, waarin Béni jarenlang als zanger heeft gefungeerd. Sinds september 2005 woont Béni Csillag in Nederland. Hij studeerde koordirectie aan het Koninklijk Conservatorium bij Jos van Veldhoven en Jos Vermunt. In september 2008 behaalde hij hier Cum Laude het Master-diploma. Hij is dirigent van Consensus Vocalis in Enschede en werkt regelmatig met het Nederlands Kamerkoor, de Bachvereniging, het Vlaams Radiokoor en het Koor van de Hongaarse Radio in zijn geboortestad Budapest.

Irina Sisoyeva is pianiste, begeleider, repetitor en zangcoach. Ze is geboren in Samara (Rusland) en won het Kabalevskiconcours voor kinderen en het Volgo Pianoconcours. Vervolgens studeerde ze in 1994 cum laude af aan het Staatsconservatorium van Sint-Petersburg (als master). In 1996 voltooide ze haar postgraduate opleiding (aspirantura). In Rusland trad Irina als soliste op met staatsorkesten in Samara, Volgograd, Vladivostok en Sint-Petersburg, ze gaf solorecitals en werkte als pianiste en begeleider bij het Filharmonisch Orkest en de Opera van Vladivostok.

Tussen 2001 en 2011 werkte Irina als begeleider, repetitor en zangcoach bij de Nederlandse Opera Studio. Ook heeft ze gewerkt voor Opera Trionfo, Opera Zuid, Opera Minora, Opera aan Zee, Supierz Arts management, Tact Arts Management en de James McCray Voice Studio. Vanaf 2010 tot en met 2017 was Irina werkzaam als koorrepetitor voor De Nationale Opera, en vanaf 2010 was ze eveneens geregeld algemeen repetitor voor operaproducties. Ze heeft verder samengewerkt met het Nederlands Philharmonisch Orkest, Concertgebouw Amsterdam, het Gergiev Festival in

Rotterdam, het Grachtenfestival in Amsterdam, het Nederlands Kamerkoor, Capella Amsterdam en het Rotterdam Symphony Chorus.

Irina is tevens werkzaam geweest als pianiste en Russische operamuziekcoach bij de Summer School van de International Vocal Competition en is uitgenodigd om masterclasses Russische Opera te geven aan de Toulouse Opera Studio. Ze werkt regelmatig als taalcoach voor diverse professionele koren in Nederland en bezoekt internationaal bekende operazangers.